Poštnina plačana v gotovini

Sped. in abbon. postale - II Gruppo 70 %

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 17.000
Letna inozemstvo » 25.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 19 (1652) | Gorica - četrtek, 7. maja 1981 - Trst | Posamezna številka Lir 400

Narod si je že zapisal sodbo sam

Trpljenje pod fašizmom je nas primorske Slovence združilo v enotnem narodnem odporu, ideologija po vojni nas je ločila ne samo v stranke, temveč v samem osnovnem vrednotenju narodnosti. To je ugotovitev ob obhajanju 40-letnice OF. Ni vesela ta ugotovitev, je pa resnična. Potrdili so jo demokratični govorniki ob prvomajskih svečanostih: v Rupi dr. Rafko Dolhar, v Podgori dr. Drago Štoka. Iz njegovega izvajanja objavljamo vodilne misli.

POMEMBNE OBLETNICE

Lani in letos smo v središču proslavljanja okroglih obletnic, ki so z našim narodom, posebej pa še s primorskim ljudstvom v najtesnejši zvezi. Lani 60-letnica požiga Narodnega doma v Trstu in 50-letnica bazoviškega procesa in ustrelitve Bidovca, Marušiča, Miloša in Valenčiča. Letos pa poteka 40-letnica drugega procesa pred Posebnim sodiščem, ki je sodilo okrog 60 obtožencem in jih devet obsodilo na smrt, med njimi Dorčeta Sardoča, pet pa je bilo ustreljenih na openskem strelišču: Bobek, Ivančič, Kos, Vadnal — narodnjaki in katoličani — ter Tomažič, komunist. Na tem procesu so bili obsojeni sedaj že pokojni Čermelj, Tončič, Tuta in drugi. Med redkimi še živimi pričami je Avgust Sfiligoj, poznejši soustanovitelj SDZ na Goriškem.

Prav tako pred 40 leti, in sicer 27. aprila, pa se je slovensko ljudstvo različnih ideologij in prepričanj, od krščanskega do liberalnega in komunističnega, organiziralo v oboroženi Osvobodilni fronti.

PRIMORCI SO BILI PREDVSEM SLOVENCI

Na Primorskem ni bilo posebnih ideoloških problemov, kot morda kje drugje na Slovenskem, saj smo se primorski Slovenci uprli fašistični diktaturi kot en sam mož, zato ker je ta tlačila naš jezik in kulturo. Zato je povsem naravno, da so naši primorski rojaki bili skupaj v ječi, skupaj v konfinaciji, skupaj v Rižarni, skupaj v gozdovih, skupaj v nemških taboriščih, ne zato ker so bili katoličani ali marksisti, ampak zato, ker so bili zavedni Slovenci.

Pred nekaj dnevi smo pokopali na Občinah Zorana Sosiča, ki je bil med prvimi konfiniran skupaj s poslancem Srebrničem in mnogimi drugimi Slovenci na otoku Ventotene. Pokojni Sosič je večkrat pripovedoval, kako je v ječi, oz. konfinaciji bil v družbi s sedanjim predsednikom republike Sandrom Pertinijem, s Parrijem, Scoccimarrom in drugimi in kako mu je bilo težko, ko so po premirju Italije 8. septembra 1943 državljani italijanske narodnosti lahko šli takoj domov, Slovenci pa bili še naprej priprti, za vsak primer.

TRPELI SO ZA NAROD, NE ZA IDEOLOGIJE

In tako smo se slovenski Primorci razdajali in trpeli. Trpeli za svoj narod! In kdor hoče danes z izgovorom katere koli ideologije monopolizirati osvobodilni boj v svoje politične in strankarske namene, greši. Osvobodilni boj je bil boj vsega primorskega slovenskega ljudstva. Kot so kmečki punti sad vsega našega naroda, kot so slovenski fantje, ki so v prvi svetovni vojni padali od Kobarida do Doberdoba, sinovi našega naroda, tako naj ne bo diskriminacij med vsemi onimi, ki so se v narodnoosvobodilnem boju razdajali za svoj narod. Bili so med njimi fantje krščanskega prepričanja, kot npr. Simon Kos, ki se je v noči pred ustrelitvijo več ur pogovarjal z duhovnikom, bili so fantje, kot npr. Pinko Tomažič, ki so zadnjo uro duhovnika odklonili. Bili pa so vsi sinovi slovenskega naroda, kot pripoveduje Slavko Klanjšček, sedanji števerjanski župan, ki so ob nedeljah kot partizani šli k maši, če jim je bilo to le omogočeno. In prav tako so govorili in pisali Virgil Šček, Anton Piščanec in drugi, ki so kot duhovniki trpeli za svoj narod.

Svoj čas je eden od obsojencev na tržaškem procesu leta 1941, pokojni odvetnik Tončič, takole zapisal: »Ko se ob obletnici tega tragičnega, a velikega dne z globokim spoštovanjem klanjam spominu naših nepozabnih mučenikov in obenem z njimi tudi spominu vseh procesnih tovarišev, ki so preminuli po zaporih, padli kot borci v narodnoosvobodilni borbi, ali podlegli posledicam dolgoletne ječe, se mi živo vračajo v spomin liki vseh tistih preživelih, katere so, vklenjene in z dolgo verigo povezane, pod močno stražo, kot težke in nevarne zločince, dan na dan, vse do konca procesa, vlačili po temačnih hodnikih iz tržaških zaporov v sodno dvorano, kjer je zasedal fašistični tribunal. Ta dolga veriga nas je vse čustveno za vedno povezala, čeravno je razvoj poznejših dogodkov morda nekoliko spremenil, ali pa z njim vskladil miselnost posameznikov,« zaključuje dr. Tončič.

To je jasno pričevanje človeka, ki je stalno poudarjal, da bi osvobodilnega oboroženega upora ne bilo, če ne bi prej, in to dolga leta, naše ljudstvo na Primorskem pripravljalo tla temu uporu: od bazoviških žrtev, prek Lojzeta Bratuža do Simona Kosa in Pinka Tomažiča, do narodnega heroja Vojka Premrla. Vsi so imeli eno samo misel, eno samo željo, eno samo hotenje v srcu: osvoboditi za vselej svoj narod!

Zato naj se danes ne oglašajo nepoklicani, ki hočejo vso to junaško epopejo slovenskega naroda spraviti v klešče in ozke tirnice določene ideologije. Narod si je že zapisal sodbo sam, bi lahko tem propagandistom dejali z Ivanom Cankarjem.

Mirno in trezno presojajmo!

Krščansko misleči ljudje so se že odločili, da bodo v nedeljo 17. maja pri glasovanju prečrtali SI na z e l e n i glasovnici. To se pravi: glasovali bodo, da v Italiji ostane zakon, ki dovoljuje splav v zelo izrednih primerih (iz zdravstvenih razlogov).

Tu se pojavi zelo razumljiv in utemeljen ugovor. Kako naj jaz kristjan glasujem za splav, čeprav v zelo omejeni obliki? To je res! A pri tem glasovanju ne gre za to, da jaz glasujem za splav ali proti splavu. Dana mi je izbira, ki se ji ne morem izogniti. Sem za omejitev splava ali za popolno svobodo pri splavu? Izberem prvo, ker druge izbire zame sploh ni; tako se odločim za manjše zlo, ki ga ne morem preprečiti.

Nič strahu torej! Pazimo pa, da ne bomo nasedli tistim, ki prav zaradi tega strahu svetujejo, naj se kristjani izognejo glasovanju, ker bi v nasprotnem primeru glasovali za nekaj, kar je proti božji postavi. Tisti, ki ne gre glasovat, pomaga tistim, ki hočejo doseči popolno sproščenost in svobodo v zadevi splava. Ne izmikajmo se!

Zanimivo je poslušati zagovornike svobodnega splava, kako zagovarjajo svojo idejo in svojo pot: gre za popolno osvoboditev ženske; za krivično in neprimerno vtikanje Cerkve, zlasti papeža, v državne zakone; za omejevanje skritih splavov, ki bodo vedno obstajali; za strah pri strankah, da bi izgubile pristaše; za strah, da ne bi sledili javnemu mnenju, ki je mnogokrat vsaj navidezno naklonjeno splavu itd. Zelo redki — skoraj jih ni — so tisti, ki skušajo zavreči trditev in resničnost, da je tudi nerojeni otrok (ne glede na mesece nosečnosti) že človek s pravicami, ki mu jih nihče ne more vzeti. Še najmanj življenja.

Opozarjam na zelo nevarno zadržanje, ki ga lahko izrazimo v kratkih besedah: Jaz sem proti splavu, a s svojim glasom nočem jemati drugim svobode, da ne bi ravnali po svojem prepričanju.

Ti glasuj po svojem prepričanju, po svoji vesti, ne pa z namenom, da boš zagovarjal prepričanje drugih, ki ga ne odobravaš.

LOJZE ŠKERL

■

Gospod, ne manjka nam čas, manjka nam ljubezen. (Paul Roth)

Ob pokrajinskem kongresu goriške Slovenske skupnosti

V soboto 9. maja bo v Gorici četrti pokrajinski kongres Slovenske skupnosti. S tem se bo slovenska stranka tudi na Goriškem spoprijela s svojimi problemi in skušala odgovoriti na razna vprašanja, ki dandanes mučijo slovensko manjšino v Italiji in posebej na Goriškem. Zato bo prav ta kongres pomembna etapa v našem narodno-političnem življenju. Prav je torej, da mu posvetimo nekaj misli in tako prispevamo k širši razpravi o naši problematiki.

Lansko pozno jesen je bil v našem mestu tretji deželni kongres Slovenske skupnosti. Ob tem smo tudi zapisali nekaj ugotovitev in pripomb, ki so imele širši pomen, saj je šlo za »izpraševanje vesti« in »trdne sklepe« naše stranke v deželnem merilu. Deželni kongres je najvišji organ edine slovenske stranke v Italiji. Ta daje splošne smernice za politiko SSk, skuša reševati najpomembnejša vprašanja, ki danes zadevajo Slovence v našem zamejstvu.

Med te spadajo gotovo v prvi vrsti globalna zaščita, odnosi z drugimi manjšinami, stiki z matično domovino, sodelovanje z drugimi strankami večine itd. Gotovo, da tudi deželni kongres ni mogel rešiti vseh teh problemov, jih je pa vsaj nakazal. Podobno tudi goriški pokrajinski kongres ne bo rešil vsega, kar si je morda stranka v tem času zastavila. Dal pa bo vseeno nekatere pomembne smernice za reševanje istih z namenom, da skupna razprava in sodelovanje njenih članov iz celotne pokrajine prispeva k celotni problematiki.

Spomladi leta 1975 smo imeli prvi kongres Slovenske skupnosti, ko se je namreč samostojno in demokratično slovensko politično gibanje reorganiziralo iz nekdanje Slovenske demokratske zveze v novo stranko. Od tedaj lahko zatrdimo, je nova stranka (ki pa je izhajala iz idealnega izročila prejšnje) globoko zaorala v ledino našega narodnega in političnega delovanja in skušala s svojim delom in z delom njenih članov, izvoljenih predstavnikov in somišljenikov izdelati okvirne programe za nadaljnje delo. Kako jih je izvedla?

POGLED NAZAJ

Preteklo je dobrih pet let od zgoraj omenjene letnice, ko se je slovensko politično gibanje na Goriškem prenovilo in se še istega leta trdno povezalo v deželno stranko. Ko se tu zamislimo nazaj, da bežno pregledamo svoje delovanje in prerešetamo opravljeno delo, si lahko odgovorimo, da ni bilo delo slovenske stranke zaman.

V začetku je bilo še veliko težav (ki pa so tudi danes), navdušenju je včasih sledilo malodušje. Pomislimo samo na prve volitve leta 1975, ko je stranka prvič nastopila v tej obliki za goriško pokrajino in občino v Gorici, Števerjanu, Sovodnjah in Doberdobu. Prvo razočaranje je bilo veliko: izgubila je svoje predstavništvo v pokrajinskem svetu ter ni dosegla pričakovanega porasta v goriški občini. Toda stranka se zaradi tega ni prestrašila, ni vrgla puške v koruzo, začela je z novim delom in iskala novih sredstev za ponoven dvig. Že naslednjem letu je v deželnem okviru sodelovala na političnih volitvah in ugotovila, da so ji volivci še vedno ostali zvesti.

Prišlo je nato leto 1978, ko se je spet znašla na predčasnih pokrajinskih volitvah (medtem je bil namreč razpuščen pokrajinski svet). Na teh volitvah je z ustrezno močno in prepričljivo propagando spet uspela priti v pokrajinski svet in tako kasneje prevzeti nove odgovornosti v izvršnem organu pokrajine. Prav tako je aktivno sodelovala na deželnih volitvah istega leta. Naslednje leto 1979 je bila ponovno na volitvah, tokrat za predčasno obnovitev parlamenta in za prve evropske volitve. Tudi tu je navdušeno šla v deželni ravni na pot povezave med manjšinami in dosegla lepe moralne uspehe. Leta 1980 pa so Slovensko skupnost čakale nove upravne volitve, in sicer občinske. V vseh treh občinah na Goriškem je dobro ohranila svoje položaje.

To je samo bežen pregled raznih volitev. Toda stranka je v vsem tem času veliko naredila na organizacijskem področju. Predvsem je organizirala svoje sekcije v vseh občinah na Goriškem, kjer je aktivno prisotna. Razumljivo je sicer, da te strankine sekcije ne delujejo povsod enako dobro in uspešno. Objektivni razlogi, prenatrpanost dela, neprofesionalnost naše politike, splošno razširjeno nezaupanje v izrazito politično delovanje — to je verjetno le nekaj elementov, ki lahko razložijo sedanji položaj. Vsekakor pa je nekaj sekcij zelo aktivnih in tem moramo dati vse priznanje, saj prav one najbolj od blizu spremljajo dogajanje v posameznih krajih in tako pomagajo reševati stvarne, predvsem krajevne probleme.

Stranka sama ima tudi svojo notranjo organizacijo, ki jo v glavnem predstavljata pokrajinski širši svet in pokrajinsko tajništvo, izvršni organ stranke. Oba ta vodilna organa slovenske stranke sta v vsem tem času veliko tehtala in pomembno odločala. Naj v zadnjem času spomnimo le na sklepe o vstopu Slovenske skupnosti v nove večine na goriški pokrajini ter v občinah Gorica in Krmin, potem pa vse druge važne sklepe o raznih ustanovah in komisijah, kjer je naša stranka tudi zastopana.

POT BODOČNOSTI

Vsaka organizacija si na občnem zboru zada nove načrte in nove smeri. Če to delajo prosvetna društva, ko snujejo svoje kulturno delovanje, mora narediti isto tudi stranka, ko si pripravlja politično akcijo. Zato je prav občni zbor ali kongres stranke pravi mejnik v tem dogajanju. Kaj bo torej slovenska samostojna stranka na Goriškem programirala?

Odgovor na to bomo lahko dali le po tem kongresu. Na vsak način pa lahko vseeno morda predvidevamo nekatere načrte in programe. Stranka je sedaj v novih organskih večinah in prav to ji daje tudi nove naloge in skrbi. V pokrajini in v posameznih občinah, kjer sodeluje ali pa sama upravlja, sooblikuje vse upravno življenje. Soodgovorna je zlasti za razne politične in druge izbire.

Prav zato se bo moral kongres izprašati o vseh teh zadevah. Na drugi strani pa ima prisotnost slovenske stranke v teh upravnih telesih in njih izvršnih odborih svoj pomen. S tem ji tudi italijanske stranke morajo nujno dati tisto priznanje, ki ga kot enakovreden partner pri političnem dogajanju stranka ima. Na ta način se torej Slovenska skupnost kaže tudi kot *edini resnični predstavnik slovenske manjšine, edini dejanski sogovornik s slovenske strani.* Naj tu še enkrat spomnimo, da ima sedaj samo SSk svoje predstavništvo v teh večinah in je lahko torej samo ona njen resnični glasnik.

Poleg osnovnega strankinega delovanja in prisotnosti v upravnem in političnem delovanju v goriški občini in pokrajini mora SSk biti tudi nadalje vedno večja orientacijska točka, okoli katere naj se zbirajo zavedni slovenski ljudje. Morala bo seveda iskati vedno uspešnejše in ustreznejše načine za pridobivanje novih pristašev. Morala se bo otresti raznih negativnih klišejev, ki ne prispevajo njeni idejni jasnosti. Treba bo iskati nove prijeme za delo zlasti med mladino, ki mora najti več zanimanja tudi za politično delo. Enako bo stranka morala iskati več stika z delavskim svetom, s sindikalno stvarnostjo, z bazo v vseh predelih naše pokrajine. Samo tako bo lahko odgovorila tudi na razne sodobne socialne in druge probleme, ki jih mora kot politična formacija reševati.

To je samo nekaj misli in skromen prispevek k debati o samostojnem slovenskem političnem gibanju pri nas. Sedanji kongres Slovenske skupnosti na Goriškem pa naj se s temi vprašanji in s to problematiko prizadeto sooča in tako tudi v dolgoročni perspektivi gradi našo boljšo bodočnost.

Spectator

Jugoslavija in Vatikan

Mitja Ribičič, predsednik Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) Slovenije je spet smatral za potrebno, da razpravlja o odnosih med Cerkvijo in državo v Jugoslaviji. Po njegovem si papež ne želi zaostritve odnosov, ker pomeni za Vatikan neodvisna in neuvrščena Jugoslavija dejavnik miru in varnosti v Evropi. Čudi pa se Ribičič Vatikanu, da dovoljuje Cerkvi v Jugoslaviji, zlasti na Hrvaškem njena nacionalistična stališča, ki slabijo celotno državo. Vatikan bi moral po Ribičičevi sodbi miriti duhove, ki so se razburkali ob polemiki o rehabilitaciji kardinala Stepinca. Ribičič je še dejal, da nasprotujejo papeževemu obisku v Jugoslaviji nekateri konservativni krogi v Vatikanu, ki menijo, da bi tak obisk osamil hrvaško ustaško in klerikalno slovensko emigracijo.

■ Prvo obletnico Titove smrti so proslavili po vsej Jugoslaviji z žalnimi sejami z enominutnim molkom v ponedeljek 4. maja ob 15,05. Osrednja proslava je bila v dvorani skupščine narodov v Beogradu, kjer je govoril predsednik predsedstva Cvijetin Mijatović Te proslave so se udeležili tudi Titova žena Jovanka in oba sinova s svojci.

■ V Rimu se je preteklo nedeljo zbralo 25.000 Ognjiščarjev iz vsega sveta, da manifestirao za družino in ljubezen. Popoldne se je njihovega srečanja udeležil tudi sv. oče. V svojem govoru je poudaril razne dolžnosti kot so zakonska zvestoba, odgovorno očetovstvo, vzgoja otrok in pričevanje krščanskega življenja. Ognjiščarje je pozval, naj gradijo Cerkev v povezavi s Kristusom, ki je navzoč v vsaki osebi, zlasti če je zapuščena, razočarana, prestrašena.

■ V Španiji je prišlo do novega krvoprelitja. Levičarski teroristi iz skupine »Grapo« so v Madridu ubili 63-letnega generala Gonzaleza De Suso in enega policijskega agenta, v Barceloni pa dva orožnika. Seveda so ti umori povečali nevoljo v vrstah oboroženih sil, ki so mnenja, da je vlada preslabotna v pobijanju terorizma in da bi se potrebovala močna roka.

Glasujmo za življenje!

Na ljudskem glasovanju 17. maja bo vsak volilec dobil šest glasovnic različne barve; na vsaki bo daljše besedilo v italijanščini, ki pa naj nikogar ne moti, ker je le razlaga, kako naj se tisti zakon spremeni. Na koncu besedila bosta dva odgovora: SI (Da) in NO (Ne). SI (Da) pomeni, naj se zakon spremeni kot je predloženo na glasovnici, NO (Ne) pa pomeni, naj zakon ostane kot je. Kdor prečrta SI, pomeni, da želi, naj se tisti zakon spremeni, kdor prečrta NO, pomeni, da glasuje, naj zakon ostane kot je. Glasuje se pa samo tako, da se prečrta ali SI ali NO.

ZELENA GLASOVNICA

Glasovnica »Gibanja za življenje« bo zelene barve. To gibanje predlaga, naj se zakon 194 o splavu omeji. Na koncu besedila bosta oba odgovora SI in NO. Kdor prečrta SI, bo glasoval za to, da se abortus omeji; kdor bo prečrtal NO, bo glasoval, naj zakon ostane tak kot je.

Kdor se zaveda dostojanstva človeške osebe in vrednote, ki jo življenje predstavlja, bo na zeleni glasovnici prečrtal SI. Po nauku sv. očeta in italijanskih škofov smo verniki v vesti vezani, da prečrtamo SI in se tako izrečemo, naj se splav omeji samo na nujne primere.

Kar se tiče ostalih petih glasovnic, ki so vse radikalskega porekla, na VSE odločno postavimo svoj NO (Ne).

Ob škofovih vizitacijah v slovenskih župnijah

Nadškofov obisk v Devinu

Teden nadškofovega obiska v Devinu v tednu od 27. aprila do 3. maja je potekel v najlepšem redu po skrbno pripravljenem programu. Vreme nam je bilo naklonjeno skozi cel teden do nedelje; v nedeljo 3. maja pa je bil pravi zimski dan z mrazom in dežjem; temperatura je v Devinu znašala komaj 6 stopinj nad ničlo.

V torek je g. nadškof obiskal najprej slovensko in italijansko osnovno šolo v Devinu, se tam srečal z učitelji in od blizu spoznal probleme naših šol. Letos so še v starem tesnem šolskem poslopju, za prihodnje šolsko leto pa se bodo preselili v novo moderno in prostorno poslopje, ki bo — kakor upamo — zares prava šola. Prav posebno lepo in prisrčno je bil g. nadškof sprejet v slovenski osnovni šoli, kjer so mu otroci pripravili izredno posrečen koncert pesmi, ki jih je na harmoniko spremljala Giana Pahor, deklica 5. razreda, doma iz Medjevasi.

Isto dopoldne se je g. nadškof oglasil tudi v obeh vrtcih, kjer so ga pozdravili naši najmlajši tako slovenski kot italijanski otroci ter mu prav srčkano izročili vsak svoj rdeči tulipan v hvaležen spomin.

Zvečer je bilo srečanje z našim župnijskim pastoralnim svetom, kjer je tekel pogovor o naših zelo zapletenih župnijskih problemih in sicer brez težav v obeh jezikih, ki jih tudi g. nadškof dobro razume in govori. Dobili smo zvrhano mero priporočil in napotkov za bodoči razvoj naše župnije v vse smeri, zlasti za skrb za mladino, za medsebojno razumevanje in sodelovanje med obema narodnostnima, za pridobitev novih možnih prostorov za župnišče in župnijske dejavnosti.

Vse te in še druge misli je g. nadškof še globlje in širše razpletel na zborovanju najprej vseh italijanskih vernikov v sredo in nato še vseh slovenskih vernikov v četrtek. Ti sestanki so bili dobro obiskani in tudi razgovor za nadškofovimi besedami je bil učinkovit za reševanje pastirskih težav v Devinu, ki izvirajo v glavnem iz nepopravljivih napak v preteklosti.

Zelo uspešen in blagodejen je bil nadškofov obisk pri bolnikih, ostarelih in osamelih. Marsikatera solza iskrene hvaležnosti je orosila oko tega ali onega bolnika. Za te obiske se g. nadškofu zahvaljujejo ne samo bolniki, temveč tudi vse družine obiskanih in vsa župnija. Jasno da po slovenski navadi ni manjkalo na mizi pristnega domačega pršuta in vina, ki se ga je pa g. nadškof komaj dotaknil, kar je seveda razumljivo.

Ob potekanju raznih srečanj smo vsi najbolj pričakovali zaključne škofove besede pri sv. mašah v nedeljo dne 3. maja. Bil je to vremensko zelo grd zimski dan z mrazom, burjo in dežjem. Vendar je bila udeležba pri sv. mašah kar dobra. V svojih govorih v slovenščini v Štivanu in Devinu ter v italijanščini v Devinu je nadškof navezal svoj govor na evangeljsko besedilo te nedelje, ki pripoveduje zgodbo dveh Jezusovih učencev na poti v Emavs. Med potjo ob Jezusu in njegovem razlaganju božje besede sta začutila v srcu nekaj veselega — doživetje Boga iz božje besede; ob lomljenju kruha sta ga spoznala — doživetje Boga iz Evharistije, iz maše in obhajila.

Zelo pomenljive so bile besede, ki jih je g. nadškof izrekel nad nekaterimi dogodki v preteklosti: obžalujem vse, kar je bilo v preteklosti krivičnega; spomin se sicer ne da izbrisati, vendar glejmo naprej, ker v prihodnosti in za prihodnost je vse naše delo.

Vera je dar božji, vernost izvira tudi iz krščanskega izročila posebno po dobri verski vzgoji v družinah, toda v današnji tako razkristjanjeni družbi mora biti vera sad zavestne odločitve. Sama tradicija ne bo ohranila naše vere. Vera mora biti osebna, ne sme pa biti zasebna; kristjani smo, ker smo udje velike družine, božjega ljudstva, ki ga Bog sklicuje okrog svojega oltarja. Sveta maša naj bo čudovito srečanje naših družin in naših oseb s Kristusom. Župnija ni župnik, ampak vsi verniki skupaj z župnikom.

Nadškofov pastirski obisk smo zaključili pri naših pokojnih na pokopališču. Vreme se je nekoliko izboljšalo in smo tako lahko v zbranosti in pobožnosti poslušali zadnja priporočila g. nadškofa, poslušali božjo besedo o zadnjem in najbolj važnem namenu in cilju našega življenja. »Fantje izpod Grmade« so zapeli nekaj pesmi in nato smo se poslovili in razšli.

Naj bi božje seme, sejano v naša srca v tem tednu škofovega obiska v Devinu, padlo v dobro zemljo in obrodilo bogate sadove. To je sedaj želja in upanje nas vseh.

I. K.

★

Zgonik

Škofova vizitacija. Ta teden se vrši škofova vizitacija v Zgoniku. Zaključek bo v nedeljo 10. maja z mašo ob 10,30.

Zgonik je najbolj oddaljena župnija goriške nadškofije, saj je prav blizu Trsta, kamor civilno upravno tudi spada. A ne samo na civilnem področju, tudi drugače je Zgonik s svojimi vasmi del tržaške okolice. Vendar je zaradi zgodovinskih prilik prišel pod goriško škofijo in ostal njen del do danes. Takšna oddaljenost od centra škofije pa gotovo ni v dušno dobro vernikov.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Novi provincial slov. jezuitov

Jezuitski general p. Pedro Arrupe je imenoval za novega provinciala slovenske jezuitske province p. Jožeta Kokalja, dosedanjega člana zambijske province. Novi provincial je rojen v Ljubljani 2. februarja 1929, v duhovnika je bil posvečen 30. julija 1956 v Zagrebu. Od leta 1966 je odsoten iz Slovenije. Najprej se je v Angliji pripravljal na misijonski poklic, potem je deloval v Zambiji kot pastoralni delavec. Zadnje čase je vodil glavno župnijo Lusake pri cerkvi sv. Ignacija. Novo službo bo nastopil verjetno v začetku letošnjega septembra. Želimo mu božjega blagoslova.

Protestna izjava avstrijskih semeniščnikov

Kot znano, je bil pred kratkim del bogoslovcev bratislavskega semenišča na Slovaškem zaradi protesta zoper državno poseganje v oblikovanje bodočih duhovnikov in zoper vpliv prorežimskega duhovniškega gibanja »Pacem in terris« na slovaško duhovniško semenišče ter bratislavsko katoliško fakulteto iz semenišča izključen.

»Avstrijski semeniščniki,« je rečeno v njihovi izjavi, »pozivajo češkoslovaške oblasti, da izključitve iz semenišča, ki so proti volji škofov, prekličejo in da prenehajo z državnim poseganjem v izobraževanje in vzgojo bodočih duhovnikov.« Na Vatikan pa so avstrijski semeniščniki naslovili nujno prošnjo, naj se ta zavzame za bogoslovce v bratislavskem semenišču.

Svarilo turinskega nadškofa

Turinski nadškof Balestrero svari svoje duhovnike, naj ne množijo svetih maš ob nedeljah in praznikih. Med posameznimi mašami mora biti vsaj pol ure presledka. Sveta maša zahteva občestveno prisotnost vernikov. Maš naj bo manj, a z boljšo udeležbo. Kardinal prepoveduje, da se dovoli maša ob vsaki priložnosti. Kardinal je tudi določil, da konec tega leta odpadejo predpisane tarife ob porokah in pogrebih. Ljudje naj po svojem prepričanju prispevajo k vzdrževanju cerkve in duhovnikov. Meni pa, da še ni prišel čas, da bi odpravili predpisane pristojbine za darovanje maš.

Širite „Katoliški glas“

■ Libijski diktator polkovnik Gadafi je pretekli teden obiskal sovjetske voditelje v Moskvi, nato pa se je ustavil na povratku še v Beogradu. Gadafi potrebuje še več sovjetskega orožja, da bi utrdil »fronto nepopustljivosti«, ki je nasprotna zlasti sporazumu med Izraelom in Egiptom. V Jugoslaviji pa je dal ton pogovorom Gadafi, ki razpolaga z nafto, medtem ko Jugoslavija lahko daje le svojo tehnologijo in nudi nekaj svojih industrijskih proizvodov.

■ Major Hadat, vodja oddelkov krščanske milice, ki ga podpirajo Izraelci in je trenutno na zdravljenju v Tel Avivu, je zelo ostro obsodil molk krščanskega sveta, vključno papeža, v zvezi s krvavimi dogodki v Libanonu, ko sirske čete že več tednov izvajajo pravi rodomor nad krščanskim prebivalstvom. »Sv. oče se neprestano zavzema za Poljsko,« je dejal Hadad. »Mi bi si želeli take opore tudi za krščanski Libanon. Sv. oče v teh trenutkih ne bi smel molčati, temveč zahtevati nujno razpravo v Varnostnem svetu Združenih narodov.«

Smrt misijonarja P. Kodermaca

5. aprila je umrl v Braziliji p. Patricij Kodermac. Rojen leta 1911 v Neblu, župnija Šlovrenc v Brdih, je leta 1927 stopil v kapucinsko semenišče v Vipavskem Križu. Pri preobleki leta 1929 je premenil krstno ime Izidor v Patricij. Kmalu po dokončanih šolah in mašniškem posvečenju so ga predstojniki poslali za misijonarja v Brazilijo. Tedaj mu je ta država postala druga domovina. Začel je s poučevanjem v na novo ustanovljenih semeniščih in postal profesor dogmatike. Vedno je hkrati veliko zidal: šole, domove, cerkve, samostane, bolnišnice.

Več let je vodil kot provincial kapucinsko skupnost v Paraná in Santa Caterina. Ko so domačini, ki jih je sam vzgojil in pripravil, prevzeli vodstvo province, se je posvetil tako imenovanemu letečemu apostolatu: potoval je od postojanke do postojanke, od ene do druge župnije, ki so štele tudi do 50 tisoč duš.

Prva leta se je posluževal konja, zadnje čase pa motornih vozil. Želel si je ostati na fronti do zadnjega in to se mu je tudi uresničilo. Ko se je vračal iz enega takih potovanj, se je smrtno ponesrečil. Z avtom je zadel v tovornjak. Nezavestnega so ga prepeljali v bolnišnico, kjer je po 15 dneh umrl.

Globok odmev in praznino zapušča med sobrati, ker so ga vsi imeli za steber duhovnega, verskega in redovniškega življenja. Vedno iskren častilec nebeške Matere gotovo sedaj uživa pri njej v nebesih zasluženo plačilo.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Tri dni se je mudil v Rimu španski kraljevski par. Najprej je kralja Juana Carlosa I. in njegovo ženo Sofijo sprejel predsednik republike Pertini ter poudaril kraljevo vlogo pri obrambi španske demokracije. Pertini se je tudi izrekel za vstop Španije v Evropsko gospodarsko skupnost. Juan Carlos I. se je sestal še s Forlanijem in Fanfanijem, španski zunanji minister Perez Llorca pa s Colombom. Pred odhodom iz Rima je špansko dvojico sprejel še papež Janez Pavel II.

■ V Rimu se je ta ponedeljek in torek zbralo na posvet 15 zunanjih ministrov držav, ki so članice Nato pakta. Severnoameriški sekretar za zunanje zadeve Haig pa je prišel v Rim že nekaj dni prej, da se je lahko sestal z ministrskim predsednikom Forlanijem in zunanjim ministrom Colombom. Haiga je sprejel tudi papež.

■ V nedeljo 3. maja so na Poljskem skupaj s praznikom Matere božje iz Częstohove proslavili 190. obletnico prve poljske demokratične ustave, ki jo je sprejel poljski sejm (parlament) malo prej ko so si Poljsko razdelile Avstrija, Nemčija in carska Rusija. Prejšnja leta so to obletnico slavili samo Cerkev in poljski oporečniki, letos pa se je v proslave vključila tudi država.

■ Izraelska vlada je opozorila druge države, da ne bo pristala na to, da Sirija zasede Libanon in uniči krščansko prebivalstvo, ki v njem živi. Da misli resno, so dokazali izraelski lovci, ki so v bližini od Sircev obleganega maronitskega mesta Zahleja sestrelili dva helikopterja sovjetske izdelave.

■ V Južni Afriki so bile parlamentarne volitve, ki so se jih pa lahko udeležili le belci. Devetič zapovrstjo je prejela največ sedežev (130 od 165) sedanja vladajoča narodna stranka, ki jo vodi ministrski predsednik Botha. Stranka pa je dobila kljub temu za 8 % manj glasov kot leta 1977, ko jih je prejela 65 %.

Skupnost, poklici, službe

Prihodnja nedelja je posvečena misli in molitvi za duhovne poklice. Letos 10. maja bo Cerkev že osemnajstič obhajala na četrto velikonočno nedeljo svetovni dan duhovnih poklicev. Naj tudi te misli prispevajo nekaj k temu praznovanju.

1. Cerkev je od božje Besede poklicana skupnost. Podpira jo posvečujoča moč zakramentalnih znamenj, da more rasti v Kristusu; življenje ji daje Sveti Duh, ki deli v njej darove in zbuja svete službe; vodijo jo pastirji, ki so poklicani, da ji predsedujejo in presojajo karizmatične darove, da potrjujejo poklice, da določajo službe za vzgojo posameznih za polno, bogato, urejeno in organično skupnost; poslana je v svet kot znamenje in orodje zveličanja.

2. Poklic človeka, da živi božje življenje v Kristusu, je tudi poklic, da živi v tej skupnosti. Včlanjen je v Cerkev po veri in po krstu; po birmi pa postane sposoben za pričevanje. Tako se lahko odpre, sprejme svobodno in vdano dar Svetega Duha in prevzame svoje mesto v skupnosti, to je, da sodeluje pri njenem poslanstvu.

3. Ta osnovni poklic pa vsebuje še posebne poklice, ki nastajajo in rastejo v skupnosti in za skupnost. Te poklice skupnost sprejme in odobri po pastirjih, v skupnosti pa postanejo pričevanje in služba.

4. Med krščanskimi poklici imata posebno težo duhovniška služba in redovniško življenje. Njima pristoji naziv »svetih« služb. Te poraja božja izvolitev, ki terja popolno predanost lastnega življenja. Poklic za službeno duhovništvo in dar zakramentalnega mašniškega posvečenja privedeta do globoke in trajne spremembe v življenju poklicanega. Redovniški poklic pa ustvari po redovniških zaobljubah posebno podobnost deviškemu, ubogemu in Očetu pokornemu Kristusu.

Iz teh uvodnih misli izhajajo nekatere posledice:

1. ker vzraste poklic iz skupnosti in se uveljavi za skupnost, je skupnost tista, ki mora v verni molitvi in pozornosti na znamenja Svetega Duha odkrivati, spremljati in skrbeti za dozorevanje duhovniških in redovniških poklicev;

2. ker so duhovniški poklici potrebni zato, da ne premine odrešilno delo Kristusa, ki izbira, goji in neguje tudi druge duhovne poklice in službe, je potrebno, da družba posveti duhovniškim poklicem posebno pozornost;

3. ker pride cerkvena skupnost do popolnejšega izraza v škofijskih svetih, kakor sta duhovniški svet in pastoralni svet, je potrebno, da se v njih naša krajevna Cerkev sooči z vprašanjem poklicev, zlasti duhovniških; v ta namen je treba uvesti vse primerne ukrepe za učinkovito pastoralno delo za poklice;

4. cerkvena skupnost živi svoje vsakodnevno življenje vere, milosti in duhovne povezanosti v posameznih župnijskih skupnostih; zato je župnija najbolj pristno žarišče poklicev in župnijsko pastoralno delo mora dati poseben poudarek skrbi za poklice.

(Iz knjižice »Pastoralni načrt za duhovniške in redovniške poklice«, Trst 1980).

★

Kako je z duhovnimi poklici

Od 10. do 16. maja se bodo zbrali v Vatikanu zastopniki vseh škofovskih konferenc, predstavniki višjih redovnih predstojnikov in svetnih inštitutov. Razpravljali bodo, kako je z duhovnimi poklici. Zdi se, da število moških duhovnih poklicev polagoma raste, ne pa tako pri ženskih duhovnih poklicih. Zbrani škofje in redovni predstavniki bodo pregledali, kakšen je bil položaj v zadnjih desetih letih in kakšna so predvidevanja za naprej.

Deset let mladinskega doma v Boljuncu

V sredo 22. aprila so v Boljuncu praznovali 10-letnico odprtja Mladinskega doma. V ta namen so pripravili kratko prireditev in razstavo o desetletnem delovanju Doma. Pod vodstvom s. Imelde Štor sta nastopila otroški in domači ženski cerkveni zbor. Učitelj Karlo Moser je pokazal, kaj znajo njegovi učenci glasbene šole. Prireditev je zaključil dekliški zbor iz Mačkolj pod vodstvom Ljube Smotlak. Škofov vikar dr. Lojze Škerl, ki je pred desetimi leti blagoslovil Dom, je povedal nekaj priložnostnih besed o pomenu Mladinskega doma za rast mladine v narodni zavesti in za krščansko pričevanje v dobroti, pravičnosti in poštenosti.

Članica odbora Gracijela Metlika je podala naslednje poročilo:

»Mladinski dom Boljunec« ima svoje stalne dejavnosti: od leta 1972 deluje v domu slovenska glasbena šola. Že od ustanovitve deluje dobro založena knjižnica; v okviru doma in župnije delujeta otroški pevski zbor in ženski cerkveni pevski zbor; v domu ima svoj sedež tudi krajevna skavtska skupina.

Poleg tega prireja Mladinski dom svoje stalne prireditve. Prva je miklavževanje, ki vzbudi vsako leto veliko zanimanja in se zadnja leta vrši v gledališču »France Prešeren«, ker v tej dvorani ni dovolj prostora. Ob božiču imamo vsako leto božičnico, ki je zadnja leta združena z mladinskim ex-tempore na božični motiv, prej pa se je nagrajevalo najlepše postavljene jaslice. Pri tej prireditvi sodeluje vedno še kaka pevska skupina z božičnimi pesmimi. Zadnja leta se ta prireditev vrši v dvorani gledališča »France Prešeren« in je združena s koncertom božičnih pesmi, ki ga izvajajo združeni pevski zbori Zveze cerkvenih pevskih zborov. Za 8. marec priredi dom družabno srečanje žena ob mednarodnem prazniku žena. V teku meseca aprila pa posveti dom posebni večer prav obletnici odprtja teh prostorov.

Ob koncu meseca junija se sezona zaključi z večjo zaključno prireditvijo, povezano z zaključno produkcijo glasbene šole.

To je le nekaj suhoparnih podatkov o naših stalnih dejavnostih. Toda dejavnost doma sega mnogo širše, saj ne mine teden, da se ne bi v domu zbirali in se sestajali za eno ali za drugo.

Med priličnimi prireditvami moram omeniti srečanja članov župnijskih svetov iz Brega, na katerih je govora o perečih problemih pri nas. Na enem takem srečanju je govoril tudi sedanji ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Imamo potem gostovanja raznih pevskih zborov ter glasbenih skupin; naj omenimo zbor Marij Kogoj, škedenjski pevski zbor, zbor prosvetnega društva Mačkolje, zbor Fantov izpod Grmade, Tržaški oktet, zbor domačega PD »France Prešeren« in pevskega zbora iz Vrhnike. Med gostovanji glasbenih skupin pa moram omeniti nastope ansambla Taims z Opčin, ki je zadnjič gostoval pri nas 2. decembra 1979 s celovečernim koncertom v dvorani gledališča »F. Prešeren«, nato ansamble Kondor, Galebi, Breg, terceta Mavrice in druge.

Večkrat pa je v okviru Mladinskega doma nastopila tudi mladinska dramska skupina in se še zlasti uveljavila z veliko in zahtevno igro »Sneguljčica«, ki jo je nekajkrat ponovila in igrala v dvorani gledališča »Prešeren« 27. februarja 1977.

Poleg tega se Mladinski dom zanima za vse važnejše dogodke našega javnega življenja ter tudi za našo preteklost. Tako je dom skupno z ostalimi organizacijami proslavil 30. obletnico osvoboditve in 11. maja 1975 odkril na stopnišču stavbe spominsko ploščo v počastitev vseh padlih v vojni. 8. junija istega leta pa so se naši zastopniki udeležili velike proslave v Rižarni.

V Domu so se vršili tudi razni tečaji, med katerimi je še zlasti omembe vreden kuharsko-gospodinjski tečaj, ki ga je Dom organiziral 1973. in 1978. leta.

O delovanju Doma bi lahko govorili še in še ter naštevali razne prireditve in druge dejavnosti. Mislimo pa, da smo o tem že dosti povedali. Za ostale stvari pa vabimo bralce, da si ogledajo razstavo o preteklem delovanju Mladinskega doma v prvem nadstropju.

* * *

Deset let ni ravno dolga doba, vendar za tako majhno ustanovo kot je Mladinski dom je to dolga in plodna doba. In to še zlasti če upoštevamo, da je bilo tu vse delo opravljeno brezplačno ter da je tu prišla v poštev samo dobra volja vsakega posameznika. Koliko svojega časa so za vse to delovanje porabili člani odbora skupaj z župnikom g. Gerdolom, razni dobrotniki, naše žene, otroci in drugi. Vendar smo vsi rade volje žrtvovali svoj dragoceni čas, da smo dosegli vsaj del tistega cilja, za katerega je bil Dom zgrajen.

Ko začenjamo drugo desetletje, upamo, da bo to še plodnejše ter da bo vedno večje število ljudi spoznalo, kakšno važno vlogo ima Mladinski dom Boljunec pri verskem, narodnem in kulturnem osveščanju v naši vasi in v Bregu sploh, ter da se bo vedno večje število vaščanov odzvalo našemu vabilu k sodelovanju in podpiranju te naše ustanove.

Dobro uspel letošnji „Praznik frtalje"

Pevski zbor »Rupa-Peč« prireja že vrsto let za vaško proščenje sv. Marka in za 1. maj »Praznik frtalje«, ki postaja vedno bolj dan kulturnega bogatenja, vzpodbude k zvestobi slovenstvu in zdrave, sproščene zabave, kjer pride slovenska beseda do polnega izraza, brez kakih »fratelančnih« primesi.

Pevski zbor Rupa-Peč ima častitljivo zgodovino. Pobudnik zanj je bil Janez Pavletič. V polnem času fašizma je bil v letu 1934 v hiši Matekovih v Rupi ustanovljen mešani zbor, ki ga je vse do vpoklica v vojsko vodil omenjeni Janez Pavletič. V času med zadnjo svetovno vojno se je zvrstilo več pevovodij, ko pa so se naši možje in fantje v poletju 1945 vrnili domov, je postal pevovodja Niko Pavletič, ki je z izredno požrtvovalnostjo vodil zbor do leta 1961. Od tedaj ga prav tako uspešno oblikuje Zdravko Klanjšček. Naj še omenimo, da je Janez Pavletič v letu 1945 za kratek čas v Rupi učil tudi otroški zbor.

Letošnji »Praznik frtalje« se je vršil v dveh delih: 1. in 3. maja. Vreme je bilo oba dneva naklonjeno. Zlasti prvomajski dan je pritegnil izredno število obiskovalcev, 3. maja pa je hladno ozračje nekatere zadržalo doma, zlasti ker je še dopoldne deževalo.

1. maja sta nastopila dva zbora: mladinski iz Mirna pod vodstvom Andreja Budina in moški zbor »Krmin-Plešivo«, ki ga vodi Zdravko Klanjšček. Oba zbora sta se odlikovala s svojimi zlitimi glasovi. Zelo je navzoče zadovoljila tudi razgibana enodejanka »Jubilej«, ki so jo uprizorili člani igralske družine PD »Štandrež«.

Slavnostni govornik je bil dr. Rafko Dolhar iz Trsta. Svoje misli je povezal s 40-letnico razdelitve slovenske zemlje po treh okupatorjih, zelo dobro označil razmerje med svobodo in socialno blaginjo, ko neki režimi poudarjajo le drugo, zapostavljajo pa prvo, opozoril na mitizacijo nekaterih idej, ki so sodobne, dokler nekaterim služijo ter obsodil ravnanje tistih krogov v Italiji, ki sicer odporništvo poudarjajo, pa z ozirom na Slovence nočejo napraviti logičnih zaključkov glede pravic, ki jim pripadajo. Govor dr. Dolharja je bil zaradi jasnosti idej, sodobnega prijema in velike načelnosti s strani poslušalcev zelo toplo sprejet, deležen velike pohvale in še naknadnega komentiranja.

3. maja so se na prireditvenem prostoru zopet zvrstili številni zbori. Bilo jih je kar pet: dva domača, dva z Goriškega onstran meje in eden iz Železnikov pri Škofji Loki. Prvi je nastopil mladinski zbor Rupa-peč, ki ga vodi Marjanka Čevdek in ustvaril med poslušalci tisto prijetno vzdušje, ki ga prinese vsaka z ljubeznijo zapeta slovenska pesem. Nato so s svojimi dekliškimi glasovi obogatile prireditev dekleta zbora »Danica« z Vrha pod vodstvom Magde Ferfolja-Devetak. Za njimi je Andrej Budin iz Mirna pripeljal na oder svoj mešani zbor, ki našo pesem s toliko ljubeznijo goji. Lepo doživetje je bilo tudi poslušati zlite glasove moškega zbora »Ciril Silič« iz Vrtojbe, za kar ima veliko zaslug dirigentka Alenka Saksida.

Kot zadnji je nastopil mešani zbor »Iskra« iz Železnikov pri Škofji Loki. Kot znano je občina Škofja Loka pobratena s sovodenjsko občino. Zbor »Iskra«, ki ga vodi Franc Čufar je priredil kar pravi koncert; prve štiri pesmi so imele borbeno vzdušje, ostale so bile ljudske. Skupaj so pevci in pevke nudili deset pesmi, za kar so prejeli hvaležen aplavz. Ta se je še okrepil, ko je dirigent Čufar izročil zastopnikom zbora Rupa-Peč spominsko sliko. Naj h kroniki še dodamo, da je prvi dan napovedovala točke sporeda Marjanka Čevdek, drugega pa Betka Maraž.

Prav prijeten je bil tudi drugi del prireditve, ki so ga pripravili požrtvovalni člani domačega zbora pod vodstvom predsednika Ivota Kovica. Ni manjkalo obvezne frtalje, pečeni piščanci so bili zelo okusni, vinska kapljica zares prijetna. In kar je glavno, drugi dan ni puščala glavobola. Za veselo razpoloženje so oba večera poskrbeli člani ansambla »Taims« in imeli hvaležne poslušalce, mnogi pa so se ob njihovih zvokih tudi navdušeno zavrteli. Med drugimi so prireditev obiskali sovodenjski župan Vid Primožič, pokrajinska odbornica Marija Ferletič in deželni svetovalec dr. Drago Štoka, radio Trst A pa je oba dni prireditev direktno prenašal, da so je bili deležni tudi tisti, ki so ostali doma.

Vsekakor: prireditev je izredno dobro uspela, kar naj bo v vzpodbudo organizatorjem, da bodo vztrajali pri gojenju slovenske pesmi ob Vipavi in še naprej organizirali taka srečanja.

—ek

Pomlad v Mačkoljah

Naša domača kronika beleži zlasti tri dogodke, ki jih je vredno objaviti.

SREČANJE MLADIH

V pripravi na praznovanje velike noči so se zbrali starejši skavti — roverji in popotnice na duhovni obnovi v Mačkoljah. Tem so se pridružili nekateri drugi mladi, zlasti člani verskih oziroma veroučnih skupin. Srečanje je bilo v nedeljo 29. marca.

Najprej so se udeležili župnijske svete maše, pri kateri so zgledno sodelovali s petjem, branjem beril, molitvami in prejemom sv. obhajila. Po končani službi božji so imeli v dvorani župnijskega doma predavanje v slogu premišljevanja o problemih današnje družine. Po kosilu, ki so jim ga pripravile članice župnijskega sveta oziroma matere domačih skavtov, so se udeleženci duhovne obnove poglobili v razmišljanje, porazdeljeni v štiri skupine. Zaključilo se je pa srečanje zopet v župnijski cerkvi ob premišljevalnem branju križevega pota.

Večina mladih udeležencev je vztrajala na duhovni obnovi ves dan, nekateri pa le v dopoldanskih urah. Drugi, zlasti goriški bratje in sestre so prišli šele po kosilu. V celoti se je udeležilo te duhovne obnove skoraj sto fantov in deklet.

Srečanje je bilo prav gotovo uspešno in prijetno doživetje za vsakega udeleženca. Prisotnost velike skupine mladih v cerkvi in v vasi sploh je tudi pozitivno vplivala na našo župnijsko skupnost.

NOVE PODOBE KRIŽEVEGA POTA

Ko so pred letom dni moški člani našega župnijskega sveta prepleskali domačo cerkev, so odstranili stare in nič kaj primerne slike križevega pota. Tedaj smo sklenili, da bomo poskrbeli za nove podobe. Jeseni smo jih naročili pri akademskem kiparju Francetu Goršetu. Izgotovil jih je v sorazmerno kratkem času, tako da smo na letošnjo oljčno nedeljo že mogli prisostvovati slovesni blagoslovitvi teh novih podob.

Podobe so reliefne in izdelane iz žgane gline. Brez dvoma pomenijo za našo župnijsko cerkev veliko obogatitev. Bralce vabimo, naj si kdaj vzamejo čas in si v Mačkoljah ogledajo to novo Goršetovo umetnino.

JURJEVANJE VOLČIČEV IN VEVERIC

Na belo nedeljo 26. aprila so se zbrali na jurjevanju v gozdiču nad našo vasjo številni mladi skavti — veverice in volčiči. Bilo jih je kakih 130. Župnik g. Vončina je zanje maševal na travniku pod sveže zelenimi hrasti. Vreme je bilo še kar naklonjeno. Ni deževalo in tudi mrzlo ni bilo.

Po maši so novi člani izrekli svoje obljube. Sledilo je kosilo »iz torbe«, ob poltreh popoldne pa so se začele igre z naslovom »Lov na lisico«, kar je bilo v bistvu lov na točke. Zmagala je openska družina s preko 200 točkami. Drugo mesto je pripadlo Mačkoljanom.

Že med potekom igre so se začeli zbirati starši, ki so potem v velikem številu sledili izvajanju programa. Bilo je dovolj skečev, saj je vsaka skupina hotela pokazati čim več in čim bolje.

Med letom so volčiči in veverice na svojih sedežih tekmovali v zbiranju starih predmetov (orodje, posoda). Pri tem so se zlasti izkazali otroci z Repentabra, ki so dobili prvo nagrado — lepo knjigo. Pozno popoldne se je to prijetno jurjevanje ob zaključni pesmi končalo ob zadovoljstvu vseh prisotnih.

Post bratstva

V postnem času so po tržaških cerkvah pobirali prispevke za »lačne po svetu«. Ti prispevki gredo v misijonske dežele. Lani jih je bilo 55 milijonov.

Denar letošnje nabirke so v stolnici sv. Justa na belo nedeljo slovesno izročili g. škofu. Vsega skupaj je bilo 45 milijonov. A to verjetno ni še vse.

Ker prihajajo prispevki tudi od Slovencev, je bilo vsa tri leta pri tej slovesnosti nekaj slovenskega. Kar je seveda hvale vredno! Žal pa ta prisotnost vsako leto pada. Zdi se, kakor da se Slovenci sami umikamo. Ali se popolnoma umaknemo ali pa poskrbimo za številno zbrano, urejeno in dobro pripravljeno prisotnost?

Z GORIŠKEGA

Števerjan

Seja občinskega sveta. V četrtek 30. aprila se je sestal števerjanski občinski svet predvsem zato, da bi razpravljal o proračunu za leto 1981. Ker pa je ministrstvo komaj izdalo odlok, po katerem se morajo občine ravnati pri sestavljanju proračuna, je svet odložil razpravo na prihodnjo sejo, ki bo sredi maja.

Nadalje je svet odobril dva sklepa občinskega odbora, in sicer podporo občine za zamejski festival domače glasbe ter obnovitev najemninske pogodbe za leto 1981 za občinsko knjižnico. Oba sklepa je svet odobril soglasno.

Nadalje je obnovil dve komisiji ter nakazal 1.600.000 lir (ki jih občina prejme od dežele) za opremo in vzdrževanje otroškega vrtca.

Razstava briških vin na Dvoru. Že veliko let se vrši v tem času razstava briških vin na Dvoru v Števerjanu ob prvomajskih praznikih. Tako je bilo tudi letos v četrtek 30. aprila zvečer; odprtja so se udeležili poleg župana in občinskih odbornikov še nekateri svetovalci. V govoru je bilo poudarjeno, da je gospodarska kriza zajela tudi ta sektor in da je treba paziti predvsem na kvaliteto vin, da se ohrani na trgu dobro ime, ki ga imajo briška vina v naši državi in tudi izven nje.

Naj ob tej priložnosti poudarimo, da bi bila potrebna v Brdih prodajna zadruga za vinski pridelek, saj samo tako bomo lahko ohranili gospodarsko neodvisnost naših kmetovalcev in še bolj programirano organizirali reklamo za briška vina. In na koncu še to: morda bi kazalo organizirati razstavo tako, da bi dobila širši deželni okvir, saj so naša vina med najboljšimi v deželi, če ne celo v državi.

73. občni zbor Kmečko obrtne hranilnice v Doberdobu

V nedeljo 26. aprila je imela ta ustanova svoj redni občni zbor. Po otvoritvi je dosedanji predsednik Jožef Gergolet na kratko orisal delovanje posojilnice in naštel, kdo so bili dosedanji predsedniki. Njen ustanovitelj je bil njegov oče Andrej Gergolet (p. d. Dac). Zaradi fašističnega pritiska je ta moral odstopiti in na njegovo mesto je bil izvoljen leta 1934 Mihael Ferletič (p. d. Mihač). Za njim je prišel na vrsto Anton Gergolet (p. d. Picero), katerega zasluga je, da je v času druge svetovne vojne rešil posojilnico s tem, da je obvaroval pred požarom nekaj glavnih aktov. Ker se je po vojni preselil v Laško, je bil na njegovo mesto izvoljen Jožef Peric (p. d. Pirčev). V tem času je delovanje posojilnice precej šepalo zaradi gospodarskih težav, ki jih je preživljala vsa okolica. Leta 1950 ga je nasledil Jožef Gergolet (p. d. Dac), ki se je na tem zadnjem občnem zboru odpovedal mandatu, ker smatra, da so za to delo potrebne nove in sveže moči. Deloval je nepretrgoma celih 31 let.

Sledilo je poročilo upravnega sveta, med katerim so prišli do izraza naslednji podatki: hranilne vloge so dosegle vsoto 2.433.717.354 lir in tako narasle za več kot 655 milijonov nasproti letu 1979. Posojila so znašala 1.001.468.283 lir in narasla za 257 milijonov v primerjavi s preteklim letom. Dohodki so znašali 321.799.230 lir nasproti 166 milijonom, ki so bili doseženi v preteklem letu. Izdatki so znašali 291.227.556 lir nasproti 151 milijonom iz leta 1979. Čisti dobiček pa se je povišal od 16 milijonov na 30.569.674 lir.

Potem ko je občni zbor odobril bilanco in namenil 93 % dobička v premoženjsko stanje in 7 % v sklad za dobrodelne namene, se je razpravljalo o določitvi direktnega ter indirektnega maksimalnega upnega zneska, ki ga hranilnica lahko podeli enemu samemu prosilcu. Složno je bil potrjen znesek 40.000.000 lir. Poleg drugih točk na dnevnem redu je občni zbor odobril tudi pristop k povišanju zadružnega premoženja deželne zveze posojilnic.

Pred zaključkom so bile na vrsti še volitve nadzornega odbora in dela upravnega sveta. V nadzorni odbor je bil kot predsednik izvoljen Jožef Colja, Romano Lavrenčič in Jarc Arnaldo pa sta bila izbrana za nadzornika. V upravni svet sta bila potrjena Andrej Gergolet (Ivanežev) in Berto Jarc, na novo pa je bila izvoljena Severina Peric.

Upajmo, da bo prisotnost naše posojilnice tudi v prihodnje pripomogla k rasti družinskega premoženja in da bo ostala v oporo našim ljudem pri urejevanju njih domov kakor že v preteklosti pri nakupu rodovitne zemlje v Laškem.

★

Ljudje so ponosni zaradi svojih znanstvenih odkritij in pozabljajo, da odkrivajo le to, kar je Bog položil v prirodo. (Fernand Lelotte)

V nedeljo 10. maja bo na dvorišču Marijanišča na Opčinah

II. Pastirčkov dan

Kulturni del prireditve se prične ob **16. uri.** Nastopili bodo: mladinski zbor »Kekec« iz Gorice, mladinski zbor z Opčin in ansambel »Galebi«. Otroci iz Mačkolj bodo uprizorili mladinsko igro, čarodej iz Slovenije pa bo otroke zabaval s svojim rokohitrstvom. V primeru slabega vremena bo ves nastop v dvorani Finžgarjevega doma na Opčinah. Med prireditvijo bo deloval buffet z jedačo in pijačo.

Duhovne vaje v Marijinem domu v Trstu

Sredi splošne zmede in življenjske živčnosti — oaza miru in zbranosti. Kje? V Marijinem domu v ulici Risorta, ali, če hočete, v hiši slovenskega pastoralnega središča. Trije dnevi premišljevanja in zbranosti so čudovita duhovna terapija. Vsakdanje težave, drobni osebni problemi zadobijo v luči teh premišljevanj vse drugačne razsežnosti.

Duhovni obnovi dolgujemo dragoceno spoznanje za pravilno vrednotenje lastnega in tujega življenja. Čeprav mi ga posredujejo starši, je vendar izraz božje ljubezni. V starosti, betežnosti, osamljenosti, vsak trenutek je božji dar.

V luči božje besede temeljito preverim globino svojega verovanja v odnosu do bližnjega. Nihče se ne more sam zveličati.

Ustvarjeni po božji podobi, ali naj svoje oči, srce, razum obračam ali se ustavljam ob čem, kar ni vredno božje veličine? In pa doživetje, izkustvo Boga ob našem sodarovanju z duhovnikom pri mašni daritvi! Bogatejše za to novo spoznanje, bi vsakemu rade zaklicale: Pridite in poglejte, kako dober je Gospod!

Hvala g. škofu Bellomiju, ki nas je ob zaključku duhovne obnove počastil s svojo navzočnostjo. Spodbudil nas je, da ob nadaljnjem premišljevanju božje besede, stalno in požrtvovalno gojimo v sebi božjega duha združeno z dobrimi deli. Še posebej pa hvala lazaristu z Mirenskega Grada g. Vinku Klančarju, ki nam je skozi tri dni odstiral božja obzorja in nas navduševal za krščanski poklic. - *F. V.*

Zaskrbljenost v Bregu zaradi hitre ceste

Dolinski občinski svet je na svoji zadnji seji v glavnem razpravljal o izvršilnem načrtu tako imenovane hitre ceste iz tržaškega pristanišča čez ozemlje dolinske občine na Kras. Trenutno je na voljo denar samo za dva odseka in sicer od VII. pomola do Sv. Ane ter od tovarne Velikih motorjev čez polja Borštanov in Ricmanjcev proti Katinari, tako da se sploh ne da predvidevati, kdaj bo cesta v celoti končana in usposobljena za promet.

Vsa ta problematika in zaskrbljenost zaradi razlaščanja je prišla na dan na omenjeni seji občinskega sveta. S te strani sta jo posebno osvetlila svetovalca SSk Mahnič in Tul. Zgleda, kakor da bi bilo v teh dvajsetih letih odtujenega dovolj ozemlja, s čimer je bil zadan resen udarec tudi razvoju kmetijstva, nad kritičnim stanjem katerega danes vsi tožimo, od Kmečke zveze do političnih strank. Hitra cesta pa bo še eden takšnih težkih udarcev našemu kmetijstvu, našemu teritoriju, celotni občinski skupnosti in zlasti še njeni slovenski komponenti.

Zaradi teh razlogov in ker so bili občani že od vsega začetka postavljeni pred izvršeno dejstvo, so svetovalci SSk glasovali proti izvršilnemu načrtu odseka od tovarne Velikih motorjev proti Katinari.

Občinska uprava in župan sta odobritev izvršilnega načrta tega odseka opravičevala z razlogi javne koristnosti in da bo strogo pazila, da se bodo spoštovali postavljeni pogoji. Poleg svetovalcev PCI in PSI so za sklep glasovali še svetovalci DC in socialdemokrat.

Na isti seji so svetovalci SSk dali upravi razna priporočila in postavili razna vprašanja. Svetovalec Sergij Mahnič je opozoril na škodo v vinogradih zaradi slane in neurja v zadnjih dneh, zato je potrebno da občina uradno javi deželi povzročitev škode zaradi vremenske ujme. Branko Slavec je spomnil, da številni ljudje iz mesta odlagajo odpadke ob cestah v občini, za kar je potrebno večje nadzorstvo. Upravo je nadalje opozoril, da so v Mačkoljah odtočni kanali ob cestah zamašeni, zato voda od deževnih nalivov dere čez vrtove in povzroča škodo. Svetovalec Tul je vprašal, kaj je občinska uprava naredila in kaj namerava storiti v zvezi z jahalno šolo zraven gledališča F. Prešeren v Boljuncu na zemljišču, ki je po regulacijskem načrtu določeno za potrebe kulturnega centra.

Koncert zbora »Lojze Bratuž« v Martignaccu pri Vidmu

V petek 24. aprila je goriški mešani zbor »Lojze Bratuž« gostoval v Martignaccu, v mestecu nedaleč od Vidma, kjer je z njim nastopil tudi mešani zbor iz Codroipa.

Oba zbora sta na vabilo tamkajšnje župnije predstavila na skupnem kulturnem večeru širok in raznolik program. Medtem ko so pevci iz Codroipa izvajali precej furlanskih in nabožnih pesmi, je slovenski zbor, ki združuje mlade iz vse Goriške, pripravil svoj že običajni repertoar, in sicer niz pesmi, ki sega od klasične in moderne polifonije do narodne nabožne in posvetne glasbe ter skladb modernih slovenskih ustvarjalcev. Poleg motetov Jakoba Gallusa in drugih klasičnih skladateljev velja omeniti krstno izvedbo osemglasne polifonske »Drevo«, ki jo je uglasbil sam dirigent Stanko Jericijo.

Besedilo izpod peresa pesnika Nika Kotnika (alias goriškega duhovnika Štefana Tonklija) je sicer izraz krščanske misli in vere v možnost vsakega razvoja (v pesmi »rast drevesa...«), v kolikor je ta osmišljen, predviden v božjem načrtu (»... ki je osvetljena v božji luči«). Jericijeva glasba bistveno obogati vsebino parabole, razvije in razgrne religiozno razsežnost, tako da jo posploši v občečloveško.

Omenimo še prav tako sodobno polifonsko »Parce' a mi Signor«, ki jo je Pavle Merkù komponiral, na besedilo furlanskega pesnika Leonarda Zaniera, ravno za goriški zbor, ko je ta lani sodeloval na reviji zborov v kraju Camino al Tagliamento. Takrat so se za to pesem zelo navdušili nekateri poslušalci iz Martignacca, tako da so medse povabili tudi Goričane. - *D. D.*

Kronika iz Mavhinj

Župnijski pastoralni svet. Na cvetno nedeljo so slovenski verniki iz mavhinjske župnije imeli volitve v župnijski pastoralni svet. V župnijski cerkvi so volili verniki iz Mavhinj in Cerovelj, v cerkvi sv. Jožefa v Sesljanu pa verniki iz Vižovelj in Sesljana. V župnijski cerkvi je bilo 84 volivcev, v Sesljanu pa 40, nekaj glasovnic je bilo belih, nekaj pa neveljavnih. Izvoljene kandidate, ki jih je 12, bo še potrdil g. nadškof in tako tudi formalno ustanovil prvi župnijski svet. Po nadškofovem pastoralnem obisku se je pokazala potreba po ustanovitvi dveh pastoralnih svetov, slovenskega in italijanskega, ki bosta lahko tudi skupno reševala skupne probleme.

Nove orgle. Že dolgo je bila želja domačinov, da bi imeli nove orgle. Prejšnje so namreč doživele že več popravil in dvakrat so bile delno prenovljene. Prav te prenove so vnesle nove elemente v celotno staro konstrukcijo in tako ovirale pravo delovanje orgel. Zato so se verniki odločili za nove elektronske orgle. Prenovili smo ves kor in nove orgle je blagoslovil domači župnik na letošnjo cvetno nedeljo.

Romanje. Letošnje župnijsko romanje za državni praznik 25. aprila je bilo na Svete gore ob Sotli. Spremljalo nas je sicer oblačno vreme, toda na Svetih gorah je posijalo sonce. V lepi Marijini cerkvi je naš g. župnik daroval romarsko mašo, krajevni župnik pa je lepo pridigal o češčenju Matere božje in o poklicanosti naših družin k svetosti. Na vrhu Gorâ smo si ogledali še dve manjši cerkvi, nato pa se spustili v Bistrico, kjer je bilo pripravljeno kosilo. Po kosilu smo se odpeljali na Pònikvo, kjer smo občudovali res lepo cerkev, od tam pa na Slom, kjer smo obiskali rojstno hišo svetniškega škofa A. M. Slomška. Pot nas je vodila še v Celje, kjer smo imeli tudi postanek, nato pa skozi Ljubljano domov.

Počastili so borce za svobodo

Slovenska skupnost je v soboto 2. maja priredila spominsko proslavo vseh borcev za svobodo. V ta namen je izbrala Trg Lojzeta Bratuža v Podgori. Kraj svečanosti je bil namerno izbran, kajti ta trg se imenuje po Lojzetu Bratužu, ker je bil prav tu prisiljen, da je po končani maši izpil smrtni napoj strojnega olja, zaradi česar je potem po hudih bolečinah umrl 16. februarja 1937.

Svečanosti se je udeležil predsednik deželne vlade odv. Comelli, goriški župan dr. Scarano, zastopniki SSk in lepo število ljudi.

Svečanost je začel mešani pevski zbor Lojze Bratuž s pesmijo »Soča, Soča, kaj si bela«, nakar je po uvodnih besedah dr. K. Brešana spregovoril dr. Drago Štoka. Glavne njegove misli objavljamo na prvi strani. Za njim je povzel besedo goriški župan dr. Scarano. Poudaril je, kako nas obžalovanja vredni dogodki, ki so bili, ne smejo več ločevati, temveč moramo s skupnimi močmi delati za združenje in mirno sožitje. Posebej se je obrnil na navzočega Andreja Bratuža, sina pokojnega Lojzeta in omenil njegovo plodno sodelovanje v občinskem svetu.

Za županom se je oglasil še predsednik odv. Comelli, ki je prav tako izrekel obžalovanje zaradi dogodkov v preteklosti in pozval k solidarnosti ob valu novih nasilnih dogodkov, ki se javljajo v državi.

Spominsko slavje je zaključil zbor Lojze Bratuž, ki je zapel »Kraguljčke« in »Lipa zelenela je«.

Pred svečanostjo v Podgori je deželni predsednik Comelli obiskal Katoliški dom in si ogledal njegove prostore. Sprejeli so ga zastopniki Doma in nekateri člani SSk. Ob tej priložnosti so mu poklonili v spomin sliko Andreja Košiča in knjigo »Lepa si zemlja slovenska«.

Iz Podgore je predsednik odšel na odprtje obnovljenega občinskega doma v Števerjan. Poročilo o tem objavimo prihodnjič.

Maša v Ronkah lepo napreduje

Maša za slovenske vernike v Ronkah lepo napreduje. Udeležuje se je redno nad sto vernikov. Preteklo nedeljo 3. maja so tudi prvič sami peli. Na koru se je zbral ženski zbor, na orgle je igrala neka domačinka, verniki po cerkvi so pa pomagali, ker so imeli besedilo pesmi v rokah. Maša je bila zato bolj doživeta. Želeti je le, da bi se ženskam na koru pridružili še moški. Ali se bodo opogumili?

Prihodnja maša bo v nedeljo 7. junija. Toda ker imajo ta dan v župniji birmo ob 11. uri, bo maša za slovenske vernike ob 8,30.

V nedeljo so se tudi domenili, da bodo v sredo 7. maja ob 20,30 imeli predavanje o dostojanstvu človeškega življenja.

Vernikom v Ronkah in okolici moramo samo čestitati k lepemu napredku in stanovitnosti.

Sovodnje

Občinska seja. Bila je v ponedeljek 27. aprila, osrednja točka dnevnega reda pa je bila odobritev proračuna za leto 1981. Proračun predvideva 771 milijonov lir dohodkov in 794 milijonov lir izdatkov. Za kritje razlike (23 milijonov) bo občinska uprava zaprosila državo.

Poleg navadnih dohodkov, ki znašajo 312 milijonov lir, bo občina imela na voljo še nekaj nad 424 milijonov, ki jih bo pridobila iz prenosa kapitalov, z najetjem posojil ter iz prispevkov po zakonu Bucalossi. Slednje dohodke bo uporabila za razna javna dela: za dograditev telovadnice 175 milijonov, za razširitev ceste Gabrje-Vrh 150 milijonov, za nakup šolskega avtobusa nekaj nad 49 milijonov.

V ostalem je proračun v glavnem takole razdeljen: javna uprava 112.500.000; šolstvo in kultura 59.700.000, socialno področje 79.900.000, za ceste in javno razsvetljavo 40.700.000; za nedeljive postavke je predvidenih 17.800.000. Občinska uprava bo morala poleg teh postavk plačati Gorski skupnosti članarino, industrijskemu konzorciju, katerega član je, pa prispevati 3.420.000 za kritje primanjkljaja, ki ga ima konzorcij. Pri tej postavki so svetovalci SSk ponovno opozorili člane večine, kako nesmiselno je vztrajanje občinske uprave v tem konzorciju.

Svetovalec SSk je ob razpravi o proračunu hotel pojasnilo, zakaj ni v njem vsote 56 milijonov lir, ki naj bi jih občinska uprava prejela od konzorcija za industrijsko cono od prodaje treh zemljiških parcel, ki so last sovodenjske občine. Ta sklep o prodaji je odobril že prejšnji občinski svet v maju 1979, dohodek pa naj bi šel za socialni center. Ker pa zadnji proračun ne omenja za ta center nobene postavke, naj bi se ta vsota namenila šolskemu poslopju v Gabrjah. Župan je na to odgovoril, da se občinska uprava sploh še ni o ceni omenjenih parcel dogovorila s konzorcijem, zato je seveda ni v proračunu.

Na pobudo svetovalcev SSk je odbor združil prispevke za prosvetna in športna društva, ki so do sedaj tvorili dvbe postavki, v eno samo. Svetovalci SSk so tudi zahtevali, naj se v letošnji proračun dodajo postavke iz lanskega, ki se nanašajo na pokritje kotalkišča na Peči in za socialni center, če pa to ne bi bilo mogoče, naj se vključi postavka za določen znesek, ki bi služil za podrobno proučitev in načrtovanje teh objektov.

Pri glasovanju o proračunu se je eden od svetovalcev SSk vzdržal, dva pa sta bila proti. Tisti, ki se je vzdržal, je svoje zadržanje utemeljil s tem, da vsebuje proračun nekatere postavke, za katere se njegova svetovalska skupina bori že leta, npr. zgraditev telovadnice, razširitev ceste Rubije-Vrh, nakup šolskega avtobusa. Ostala dva svetovalca SSk pa sta svoj negativni glas utemeljila s tem, da proračun ne vsebuje nič novega in ne nudi upravi novega zagona pri delu.

V nadaljevanju seje je občinski svet odobril vrsto odborovih sklepov, npr. namestitev šip in pritiklin v telovadnici za 13.200.000. Ojačenje vodovoda v Rupi, kar naj bi se izvršilo že to poletje, bo stalo 10 milijonov, nabavljena oprema za šolski vrtec v Rupi pa 1.600.000. Odobrili so višje pristojbine za sežiganje odpadkov, kakor tudi odškodnino županu, podžupanu in odbornikom za tekoče leto.

Župan je poročal, kako je tekel postopek za najem tretjega občinskega uslužbenca. Dotaknil se je tudi zadeve poimenovanja osnovne šole v Rupi po pisatelju Ivanu Preglju. Medrazredni svet meni, naj bi se to poimenovanje preneslo na prihodnje šolsko leto.

V točki »razno« je župan bil mnenja, da poročanje našega lista o občinskih sejah v Sovodnjah ne odraža skupnega hotenja občinskega odbora ter da ni vedno stvarno. Enako je označil tudi ravnanje svetovalske skupine SSk v občinskem svetu. Vse kaže, da občinska večina v svobodni in pluralistični družbi kot je v Italiji še vedno ni dojela poslanstva manjšine, ki mora biti do ravnanja večine kritična kot tudi ne načela svobode govorjene in pisane besede.

Ljubljanska TV

Spored od 10. do 16. maja 1981

Nedelja: 16.05 Kulturna dediščina Pakistana. 16.30 Plavanje. 17.30 Herpeljci, dok. oddaja. 17.40 Jannin portret, amer. film. 20.00 Ko pomlad zamuja, nad.

Ponedeljek: 17.20 Minigodci. 17.35 Viharno snubljenje, burleska. 18.00 Poklici. 20.00 Ikarov padec, češka drama.

Torek: 17.25 Kapitan Kuk, slovaška pravljica. 17.35 Folklorna skupina »F. Marolt«. 18.05 Palčki nimajo pojma. 19.00 Knjiga. 20.00 Aktualna oddaja. 20.55 Vzpon Rougonovih, franc. nad.

Sreda: 17.30 Štirideset zelenih slonov. 17.50 Velike razstave. 18.15 Okrogli svet. 18.40 Primorska poje. 20.00 Napad na policijsko postajo, angleški film.

Četrtek: 17.35 Tehtnica za natančno tehtanje. 18.05 Kratek film. 18.40 Na sedmi stezi. 20.00 Studio 2.

Petek: 17.20 Družina Smola. 17.45 Ljubljanski oktet. 18.25 Memorialna arhitektura. 21.00 Buddenbrookovi, nemška nadalj. 22.15 Dolgega dne potovanje v noč, film.

Sobota: 15.55 Nogomet Sloboda : Velež. 17.45 Lažnivi Kljukec, madžarski mladinski film. 18.50 Naš kraj. 20.00 Sobotna TV križanka. 21.45 Ura streljanja, amer. film.

General je postal kapucin

Brigadni general Gianfranco Chiti je pred tremi leti vstopil h kapucinom v Rietiju. V kratkem bo prejel mašniško posvečenje. Star je 59 let. Med zadnjo svetovno vojno se je udeležil bojev na grško-albanski meji, potem so ga poslali v Rusijo, zadnja leta vojaške kariere je bil poveljnik vojaške akademije za podčastnike v Viterbu. Sam pravi, da mu je prišla prva misel, da bi postal duhovnik, po vrnitvi z ruske fronte.

OBVESTILA

Vse poverjenike »Pastirčka«, zlasti pa gg. katehete, ki niso do sedaj poravnali letošnje naročnine uprava lista nujno prosi, da store v tem mesecu, saj je pred izidom zadnja številka.

4. redni pokrajinski kongres SSk za Goriško bo v soboto 9. maja ob 20. uri v prostorih Katoliškega doma v Gorici, Drevored XX. septembra 85. Na sporedu so poročila političnega tajnika, odbornikov, sprememba statuta in volitve pokrajinskega sveta.

Mesečna maša za krščansko edinost bo za goriško sekcijo ACM v ponedeljek 11. maja ob 17. uri v Zavodu sv. Družine, ul. don Bosco 72. Po maši bo ekumenski pogovor.

V gledališču Verdi v Gorici bo SSG iz Trsta uprizorilo v torek 12. maja ob 20.30 Shakespearejevo komedijo »Kar hočete«. Igra je za goriški abonma.

Starši, ki želijo poslati svoje otroke v gorsko kolonijo Slovenske Vincencijeve konference v Comeglians, naj se javijo na šolah, ki jih njihovi otroci obiskujejo ali pa pri šolskih občinskih in bolniških asistentkah. V gorsko kolonijo v Comegliansu se sprejemajo otroci iz vrtca ter učenci iz osnovne in nižje srednje šole. Pohitite z vpisovanjem.

Vodstvo gorske kolonije v Comegliansu potrebuje za mesec julij in avgust kuharico, bolničarko in snažilko. Kdor je pripravljen delati za naše otroke, naj se čimprej pismeno javi na sedež Slov. Vincencijeve konference, ul. S. Nicolò, Trst.

Ob molitvenem dnevu za poklice bo v ponedeljek 11. maja ob 17,45 molitvena ura v kapeli Marije Milostljive v Trstu, ulica Risorta, 3.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 11. maja ob 20.15 srečanje s predstavniki prosvetnega društva »Studenci« iz Benečije.

Srečanje bolnih in starejših vernikov bo tudi letos v Bazovici in sicer v nedeljo 24. maja ob 17. uri. Program tega srečanja objavimo v prihodnji številki.

Opozorilo romarjem v Altötting. Vse, ki so se priglasili za romanje v Altötting - Salzburg - Mauthausen - Chiemsee, spominjamo, da je treba poravnati celotni prispevek za pot do konca tega meseca.

DAROVI

B. Š., Gorica: v spomin svojih rajnih za slovenske misijonarje in za cerkev v Novi Gorici po 20.000; za slovensko župnijo, za slovenski duhovniški naraščaj, za svetogorsko svetišče in za kapelo p. Leopolda po 10.000 lir.

B. P. namesto cvetja na grob Nade Konjedic za cerkev sv. Ivana v Gorici in za cerkev v Novi Gorici po 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Jolanda v spomin na mamo Terezijo 50.000; Anica Trento namesto cvetja na grob strica Antona 10.000; družina ob 3. obletnici smrti Alberta Vremec 20.000; družina Bertoja v spomin moža in očeta Apollinare 21.000; Luciano Bartoli 10.000; Zora Milič v zadnji pozdrav Tereziji Sosič 5.000; Ljudmila Grgič v spomin na Zorana Sosič 5.000; Sonja in Erika v spomin na strica Zorana 50.000; Marija Mahnič v spomin na moža Cesare 10.000; Lojzka Sosič z družino v spomin moža in očeta Zorana 50.000; Ivanka Kec v spomin na moža Ivana 4.000; Zora Milič v spomin na Zorana Sosič 5.000; Marija Švab namesto cvetja na grob Zorana Sosič 10.000; N. N. v isti namn 10.000; N. N. 50.000; razni 11.000; družina dr. Bastiani v spomin pok. mame Daisy za potrebne 20.000 lir.

Namesto cvetja na grob Terezije Sosič-Hrovatin darujejo za opensko cerkev: Emilija Merson 10.000, družina Kalc 30.000, Jušta Planinšek z družino 10.000, družina Valerije Sosič 10.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: ob 50 letnici poroke Josipa in Albine Lozej 20.000; Mara Černigoj 40.000; Ana Čok 15.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Anica Ferluga 7.000 lir.

Za cerkev v Novi Gorici: Anica Trobec ob obletnici smrti moža Márija 10.000 in v spomin pok. Jožeta Zorko 10.000; Marijina družba v Rojanu v spomin umrlega Jožeta Zorko 50.000 lir.

Za kočo sv. Jožefa v Žabnicah: N. N., Števerjan 50.000 lir.

Za katedralo v Skopju: Gorenjka 30.000 lir.

Za misijone: Ana Čok, Trst 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 5.000; Karla Sosič namesto cvetja na grob bratranca Zorana 20.000; Avgusta Malalan, Bane v spomin na pok. Edvarda Ban 5.000; Ana Čok, Trst 15.000; P. B., Gorica 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Spored od 10. do 16. maja 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Gnezdo sršenov«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Radio klopotača. 15.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Kozmetika in dobro počutje. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 12.00 Kulturni dogodki. 12.40 Slovenska imena naših krajev. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ansambel »Slavko Osterc« iz Ljubljane. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Marijine božje poti v naši deželi. 9.00 Glasbena matineja. 10.20 Komorna glasba. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Odraslim prepovedano! 16.00 Mladi pisci. 16.15 Romantični trenutek. 16.30 Rezervirano za... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 18.00 A. Marodić: »Žvižgač spet v sedlu«, kriminalka.

Sreda: 8.10 Svetovni dogodki v začetku stoletja. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Grazia Deledda: »Golobje in jastrebi«. 15.00 Nove plošče. 16.00 Slovenska literatura v Italiji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; Primorska poje.

Četrtek: 8.10 Slovenska društva v Trstu in okolici. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Simfonična glasba. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 12.00 Glasbeni trenutek. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Problemi slovenskega jezika. 15.00 Glasbeni revival. 16.00 Psihologija predšolskega otroka. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Gojenci GM. 18.00 Četrtkova srečanja. 18.30 Kulturne rubrike naših tednikov.

Petek: 8.10 Mednarodno leto invalidov. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Operna glasba. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 12.00 Na goriškem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Mešani zbor Štmaver in moški zbor »M. Filej«. 14.10 Otroški kotiček: Kje je napaka? 14.30 John Galsworthy: »Temni svet«. 15.00 Doba kantavtorjev. 16.00 Radio klopotača. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.45 Slovenska imena naših krajev.

Sobota: 8.10 Sto let telovadbe. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Ansambel »Slavko Osterc« iz Ljubljane. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotiček: Tomi na obisku. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Ž. 16.00 »Up naj vam bo zvest prijatelj, maestro!« 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski zbori. 17.30 Na goriškem valu. 18.00 Nada Konjedic, prevajalka. 18.45 Vera in naš čas.

V Sesljanu prodam stanovanje (70 m²) z vrtom v dvostanovanjski hiši. Kličite tel. 415667 od 20. do 21. ure.

Nova pesniška zbirka

Te dni je v Gorici izšla nova pesniška zbirka pod naslovom »Grmada kres«. Avtor pesmi je duhovnik Štefan Tonkli, ki si je to pot nadel psevdonim Venceslav Sejavec. Na 36 straneh je objavljenih 25 pesmi, ki izražajo globino pesnikove duše in so odmev na razne dogodke in osebe. Zbirka, ki je enajsta v plodoviti pesnikovi dejavnosti, se dobi pri avtorju, na upravi našega lista in v Katoliški knjigarni v Gorici.

★

Vsi, ki me obdajajo, bodo lepega dne izginili; ostal bom sam pred Bogom; zakaj se ne bi že sedaj tako obnašal? (Louis Lavelle)

JOŽICI LASIČ V SPOMIN

Pomladnih noči sanje...
Nežno po tipkah
prsti valovijo,
izvabljajo skladbo,
Beethovnovo melodijo.

Zdaj v počitek
sklenjene so ti roke
v objemu
hladne zemlje.

V nočeh majskih
spev slavca drhti
ob srebrni luni
spomin k tebi hiti.

Od nekod spet odmeva
Beethoven s tipk klavirja,
a rezki glas skovirja
nam govori:
Jožica draga,
tebe več ni!

Karmela Suban

8. maja 1976 — 8. maja 1981

Jožica Lasič por. Čefarin

Starši, mož in sestra z družino

Sovodnje - Gorica, 8. maja 1981

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: *msgr. Franc Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Po kratki bolezni je v starosti 68 let dne 30. aprila umrl in bil pokopan 4. maja naš dragi

Celestin Malalan

Iskreno se zahvaljujemo gg. Viljemu Žerjalu in dr. Angelu Kosmaču za besede tolažbe ob pogrebu, openskemu cerkvenemu zboru, zdravniku dr. Hrovatinu za njegovo skrb v bolezni in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Opčine, 5. maja 1981

Vsi njegovi

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice; 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI